

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117206342
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2117206342.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: T. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, T., o zaplatenie sumy 934,67 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 404,96 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 404,96 eura od 20.05.2014 do zaplatenia, a to do 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou zo dňa 10.03.2017, doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.03.2017, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 934,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 20.05.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke evid.č. XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 1.200,- eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 49,69 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.788,84 eura. Do dňa spísania žaloby žalovaná uhradila z vyššie uvedenej zmluvy sumu 695,66 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, pôvodný žalobca dňa 26.03.2014 listom vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.05.2014 úver zosplatnil. Do dňa spísania žaloby žalovaná dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 934,67 eura. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, pričom si neuplatnil zmluvnú pokutu, ktorá je evidovaná v priloženom Prehľade splátok a úhrad. Ako dôkazy žalobca označil a predložil Žiadosť a zmluvu o poskytnutie pôžičky č. XXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky (VOP), Predžalobnú upomienku zo dňa 26.03.2014, fotokópiu doručenky, Prehľad splátok a úhrad č.l. 8, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.06.2017, Podací hárok.

3. Uznesením č.k. 11Csp/67/2017-17 zo dňa 31.07.2017 tunajší súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

4. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 04.08.2017, k tejto sa nevyjadрила, dôkazy neoznačila.

5. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcom. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

8. Súd zistil nasledovný skutkový stav: Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaná uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi pôžičku vo výške 1.200,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v 36-tich mesačných splátkach vo výške 49,69 eura. Ročná úroková sadzba a RPMN boli dojednané vo výške 31,99%, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 45,6%. Z článku 6 ods. 6.2 VOP vyplýva, že splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z článku 6 ods. 6.4 VOP vyplýva, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy. Z článku 12 ods. 12.2 VOP vyplýva, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu. Žalovaná na uvedenú zmluvu zaplatila, vychádzajúc z Prehľadu splátok a úhrad, celkom sumu 695,66 eura. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.03.2014 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú, aby bezodkladne uhradila nedoplatok na splátkach s upozornením, že ak do 06.05.2014 nedôjde k úhrade, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Upomienka bola dňa 02.04.2014 doručená žalovanej, pričom žalovaná dlžné splátky neuhradila. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka ku dňu 19.06.2017 postúpená zo spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

9. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

10. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

11. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12. Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

24. Podľa § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatvorení zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák.č. 129/2010 Z.z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

29. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúcu ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 49,69 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu neobsahujú, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť

podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je uvedený výslovne a zrozumiteľne, pretože nie je zjavné, ktorý z viacerých uvádzaných údajov tomuto zodpovedá.

30. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca, ktorý je v konaní aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu, nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovanej.

31. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súd nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a neuvedenie údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov.

32. Splátky pôžičky boli podľa VOP splatné do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy (čl. 6.2 a 6.4 VOP). Vychádzajúc z toho, že poskytnutá pôžička 1.200,- eur je bezúročná a bez poplatkov, z výšky splátky 49,69 eura, zo splatnosti splátok 20. deň v mesiaci s prvou splátkou splatnou dňa 20.11.2012, žalovaná mala povinnosť vrátiť sumu pôžičky v 25 splátkach splatných vždy 20. dňa v mesiaci počínajúc 20.11.2012 a končiac 20.11.2014, z toho 24 splátok vo výške 49,69 eura a poslednú splátku dňa 20.11.2014 vo výške 7,44 eura, t.j. $(24 \times 49,69 \text{ eura}) + 7,44 \text{ eura} = 1.200,- \text{ eur}$. Z uvedeného vyplýva, že prvých 16 splátok splatných dňa 20.11.2012, 20.12.2012, 20.01.2013, 20.02.2013, 20.03.2013, 20.04.2013, 20.05.2013, 20.06.2013, 20.07.2013, 20.08.2013, 20.09.2013, 20.10.2013, 20.11.2013, 20.12.2013, 20.01.2014 a 20.02.2014, každá vo výške 49,69 eura bolo splatných viac ako tri roky pred podaním žaloby na súd (dňa 13.03.2017), a teda nárok žalobcu pri týchto splátkach je premlčaný.

33. Vyššie citované ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu, a teda prihliadnúť na premlčanie ex offo, teda aj bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľávala v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

34. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

35. Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnúť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo, na túto skutočnosť prihliadol, dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku žalobcu by nebolo možné mu uplatnený nárok pri prvých 16 splátkach pre ich premlčanie priznať, a preto súd žalobu v tomto rozsahu vo výroku II. zamietol, a síce pokiaľ ide o splátky splatné od 20.11.2012 do 20.02.2014, každá vo výške 49,69 eura, s výnimkou tých splátok, ktoré si žalobca z dôvodu ich úhrady neuplatnil. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania z týchto splátok, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

36. Pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania vo vzťahu k jednotlivým splátkam, súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 25Co/115/2016-146 zo dňa 26.07.2017, ktorý v obdobnej veci v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „z obsahu pripojenej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 21.9.2006 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nesporne vyplýva, že plnenie úveru medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté v mesačných splátkach v počte 60 vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci vo výške splátky 1.091,- Sk, pričom prvá bola splatná dňa 20.10.2006 a konečná splatnosť úveru 20.9.2011. Je teda nesporné, že dané plnenie bolo dohodnuté v splátkach, bola teda naplnená hypotéza cit. ust. § 103 Občianskeho zákonníka a preto v danom prípade premlčacia doba jednotlivých splátok začala plynúť vždy odo dňa ich zročnosti, ako to správne zohľadnil prvoinštančný súd v preskúvanom rozsudku. Skutočnosť, že zmluva obsahuje i konečnú splatnosť dlhu, ako na to poukazuje odvolateľ, nijako nevyklučuje, že ide o dohodu o plnení v splátkach podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Konečná splatnosť úveru musí byť v spotrebiteľskej zmluve uvedená na základe požiadavky zákona. Jej uvedenie v zmluve ale žiadnym spôsobom nemá vplyv na výslovné zmluvné dojednanie o plnení dlhu v splátkach.“

37. Ako už súd uviedol, v prejednávanej veci sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanej považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. S prihliadnutím na premlčanie prvých 16-ich splátok s príslušenstvom, súd uznal za preukázaný nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie 8-ich splátok vo výške 49,69 eura a poslednej splátky vo výške 7,44 eura, spolu 404,96 eura, t.j. nárok žalobcu na vrátenie nepremlčanej nevrátenej istiny pôžičky, na zaplatenie ktorej sumy súd zaviazal žalovanú vo výroku I. rozsudku.

38. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nespĺnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 404,96 eura i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 20.05.2014, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 19.05.2014. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 20.05.2014. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 404,96 eura, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaná sa dostala do omeškania dňa 20.05.2014, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,25%. Žalobca tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,25% (8 + 0,25 %) ročne zo sumy 404,96 eura od 20.05.2014 do zaplatenia.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú len v časti o zaplatenie sumy 404,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 404,96 eura od 20.05.2014 do zaplatenia, preto jej vo výroku I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku II. zamietol.

40. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3)

41. Vzhľadom k výške istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovanú, mal súd za to, že je dôvodné poskytnúť žalovanej na splatenie dlhu primeranú dlhšiu lehotu v trvaní 45 dní od právoplatnosti rozsudku.

42. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

46. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalobcovi bola z istiny 934,67 eura s príslušenstvom priznaná suma 404,96 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech žalobcu 43% a hrubý úspech žalovanej 57%, a teda konečný čistý úspech žalovanej je 14% (57 - 43). Súd však žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výroku III. nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).